

Universitätsbibliothek Paderborn

**D. Petri Chrysologi Archiepiscopi Ravennatis, viri
eruditissimi atque sanctissimi, Sermones In Evangelia De
Dominicis & festis aliquot solemnioribus totius anni,
insignes & peruetusti**

Petrus <Chrysologus>

Lvgdvni, 1623

In idem, Sermo LIX.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-50232](#)

1. Cor. 15. neque Christus resurrexit. Quos iudicabit, quibus regnabit Deus, si vitæ, si iudicio, resurrectio non reddiderit, quos sæculo mors ademit? *Vitam æternam.* Manifestum est, quia vita æterna ipsa morte moriente succedit.

In idem, Sermo LIX.

Audistis vocem patris, vocem vocantis audistis, venite filij, venite, venite, quia venit tempus fidei, credulitatis dies, confessionis hora, venite peritores fidei, afferte syncerum pectus, cor mundum, pura vocem, ut quod per nos sermo salutaris insinuat, vos sancto capiatis auditu. Fides ex auditu, auditus ex verbo constat. Placitum fidei, pactum gratiæ, salutis symbolum tota simplicitate sensus audire, quatenus illud confessionis tempore, & audire possitis, & reddere: quia istud reddere est habere: diuinum munus qui reddiderit, non amittit. Datus legem Deus, iussit ut polli lauarent vestes, lauarent corpora sua, rotosque se ab omni carnis contagione mundarent, quia appropinquare Deo homo non potest fæce corporali, mundo squalore pollutus. Lex illa, quæ gratiæ vimbram tenuit, & figuram, purificationem merito querit tantam, tantam merito exigit puritatem. Audituris diuitatis sacramentum totum, quanta mentis, quanta corporis opus est puritate? Mundemus ergo corda, purificemus corpora, aperiamus oculos, referemus sensum, animæ ianuas patefaciamus totas, ut symbolum quod est fidei pactum, audire, capere, tenere, & in ipso cordis secreto semper seruare possimus. *Credo in Deum patrem omnipotentem.* Credimus in Deum, si negamus Deos: si renunciamus idolis, si diabolū & eius angelos abnegamus. Audi, inquit, Israel, dominus Deus tuus unus est. Et iterum: Non erunt tibi dij alij absq; me.

Deut. 6.

me. Habebit ergo Deum verum vnum Deum, qui Deū *Mar. 12.*
 alterum non habebit. Credimus in Deum, & eundem *Exo. 20.*
 confitemur patrem, vt eundem semper habuisse filiū
 nos credamus: habuisse autem filium, non conceptū,
 non inchoatū, non separatū partu, nō auctum tēpore,
 non minoratum gradu, non etatibus immutatum, sed
 intra æternum genitorem gerimen permanens in æ-
 ternum. Ego, inquit, in patre, & pater in me est. Au-
 diuimus patrem, credamus filium virtute diuina or-
 dine non humano: arcano Dei, nō ratione mundana:
 non lege saceruli, potentia sed superna. Quod scire li-
 cet, discutere non licet: credere conuenit, non conue-
 nit perscrutari, nam ob hoc omnipotentem Deum di-
 ximus, vt Deo impossibile nil putemus. *Et in Iesum*
Christum filium eius unicum, Dominum nostrum. Ab vn-
 ctione Christus, Iesus vocatus est à salute: quia & vn-
 ctio, quæ per reges, Prophetas, & sacerdotes olim cu-
 currerat in figuram, in hunc regem regum, sacerdo-
 tem sacerdotum, Prophetarum Prophetam, tota se
 plenitudine spiritus diuinitatis effudit: vt regnum, &
 sacerdotium, quod per alios præmiserat temporaliter,
 in auctorem ipsum refunderet, & redderet sempiter-
 num. Et Iesus quidem, id est, saluator, recte dicitur
 salus, quia & dedit rebus esse, & idem pereuntibus
 dat salutem. *Filium eius unicum.* In se est vnicus fi-
 lius, qui quod aliis per suam gratiam donat, ipse si-
 bi vnicam possidet per naturam. *Dominum nostrum.* Si-
 cut supra diximus, Dominus Deus, Deus vnis con-
 stat in Christo: quia quicquid est, & deitate, & hu-
 manitatem Deus vnis est: desit in Christo substantia-
 rum diuersitas, vbi caro cœpit esse quod spiritus,
 quod homo D E V S, quod nostri corporis & deita-
 tis vna maiestas. *Qui natus est de Spiritu sancto, ex Ma-*
ria virgine. Quid terrenū nascitur, vbi authore spiritu

Ioan. 14.

N 5 virgo

virgo vocatur in partu? quis non diuinum credat,
 quando quę peperit nil sensit humanum? Deum mu-
 lier virgineo portabat in templo: hinc est, quod &
 acquisiuit honorem matris, & virginitatis gloriam
 non amisit. *Qui sub Pontio Pilato crucifixus est, & se-
 pultus.* Nomen iudicis dicimus, vt passionis tempus,
 vt rei gestae veritas sic patescat. *Crucifixus est.* Ut quia
 per lignum mors venerat, rediret vita per lignū. *Et se-
 pultus.* Ut officia tota mortis impleret vt mors morte
 moreretur, vt ex illius semine corporis omnis hu-
 manorum corporum satio vitalem surgeret, & leua-
 retur in messem. *Tertia die resurrexit à mortuis.* Ut
 tribus in diebus Trinitatis beneficium panderetur, vt
 per triduanum tempus humana trium temporum ge-
 neratione saluaretur, id est, ante legem, in lege, &
 in gratia. *Ascendit in cœlos.* Non vt petens, sed vt re-
 petens in cœlos. Nemo ascendit in cælum, inquit,
 nisi qui de cælo descendit. *Sedet ad dexteram patris.*
 Sed patrem non habet ad sinistram. Diuinitatis con-
 fessus recipit nil sinistrum. *Sedet ad dexteram patris.*
Vt patris Deitate vna. *Sedet ad dexteram.* Ne sit mi-
 nor gradu, posterior ordine, sed patri diuinitate v-
 na, æqua potestate conregnet. Ego, inquit, & pater
 vnum sumus. *Inde venturus iudicare viuos & mortuos.*
 Si credimus venturum iudicem, innocentes iudici-
 nos præparemus: iudicem negat esse, aduenire non
 credit: iudicandum se satis iste diffidit, qui malè vi-
 nit. Iudicat viuos, iudicat & mortuos, quos uti-
 que iudicaturus exuscitat. *Credo in Spiritum san-
 ctum.* Hucusque dominicæ nativitatis, passionis, re-
 surrectionis, ascensionis, aduentus mysteriorum
 confitentes, ad confessionem sancti Spiritus iam ve-
 nimus: vt sicut in Patrē, & Filium, in sanctum Spiritū
 sic credatur, vt vnam in Trinitate deitatem, virtutem,
 gloriam

Ioan. 3.

Ioan. 10.

gloriam prædicemus. Et sanctam Ecclesiam. Credimus Ecclesiam, quam Christi receptam, confirmatam credimus, & confitemur in gloriam. Remissionem peccatorum. In nouum hominem nasciturus, antiqui reatus, peccati veteris quid habebit? qui præterita sibi remissa non credit debita, dubitat percipere se futura. Carnis resurrectionem. Crede homo de morte resurgere te posse, quia antequam viures nil fuisti: aut quare dubitas quod resurgas, cum tibi totum quod in rebus est quotidie sic resurgat? Sol occidit, & resurgit: dies sepelitur & reddit: menses, anni, tempora, fructus, semina, cum transeunt ipsa moriuntur, cum redeunt sua ipsa morte reuiuscunt, & ut resurrectum te iugi, & vernaculo instruaris exemplo, quoties dormis, & vigilas, toutes moreris & resurgis. Vitam aeternam: Amen. Necesse est ut qui resurgit, viuat in æternū, quia si in æternum nō viueret, non vitæ resurgeret, sed morti. Signate vos. Hoc spei pactum, hoc salutis placitum, hoc vitæ symbolum, hanc fidei cautionē mēs teneat, conservet memoria ne diuinitatis pretiosum munus depreciet charta vīlis, ne mysterium lucis atrum tenebret atramentum, ne secretum Dei habeat indignus & profanus auditor. Si mihi silentium semper vestra charitas sic præberet, ad omnes tractatus mei sermonis vester perueniret auditus, sed Deus noster & mihi fiduciam dicendi, & vobis audiendi, desiderium donare dignetur.

In idem, Sermo L. X.

SI Cananitis mulier clamore subito, repentina fi- *Matt. 15.*
de iuuante Christo, & quod perebat, accepit: &
quod negabatur, extorsit: si Æthiops spado arcānū vi- *Actor. 8.*
tal is lauaci præteriens inuenit in via, rapuit in trāitu,
si Cornelius